

Ar) :: del Ries, 1221, L 27 H 17/254 ; 1225, Pa S 5207/13 (1).

RIEZ, RIEU DE (ruisseau à Tournai : To) :: Ries, 1106 cop. fin 12e, M 80, 3 r° ; 1156 cop. ± 1175, T C n° 5 ; ± 1175, T B 8 v° ; 1198 cop. ± 1200, T C n° 91. — riuulum qui dicitur Ries, 1136 cop. fin 12e, M 80, 48 r°. — Riez, 1137 cop. comm. 14e, T Np 78 r° ; 1175, T ; 1205, T.

„R I F E N E S B U R C H” (unb. in der obern Ahrgegend) :: —, (949-70) kop. ± 1103, Tr 1709, 96 v°.

RIGNEUX [Rouveroy : Th] :: de Renniolo, 1178 cop. 2e moitié 13e, P Ln 1386, n° 49.

Dim. rom. de (Grand-)Reng.

RIHAIGNE (actuellement rue Haine, à Tournai) :: in uico de le Rihane, ± 1175, T B 9 v°.

RIJKEGEM [Tielt : Ti] :: Ricoluuingaheim, 847 kop. ± 1300, L 12 H 1, n° 135. — Ricoluuingahehim, 899 kop. id., ib. n° 140. — Rikengem, ± 1185, G E 3, 148 (8).

Germ. *Rikiwulflinga haim* „woning van de lieden van Rikiwulf”.

RIJKEL : Tg :: Ricle, 1139 kop. midden 13^e, H Te 43 en 137. — Rikele, 1218, Ie H.

Germ. *rīka-* „machtig” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.

RIJKEVORSEL : Tu :: Vorsla, 1186, Tl 36. — Forsela, 1194, Wd VII 20.

Germ. *fursi-* m. „gaspeldoorn” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.

RIJKHOVEN : Tg :: Rudenchouen, 1096, ed. DB, p. 377. — Rudinchouen, 1221, P L 9300/1.

Germ. *Hrōþinga hofum*, dat. pl., „boerderij van de lieden van Hrōþo” (*hrōþi-* m. „roem”).

RIJMENAM : Ml :: Rimham, 1198, X E 4608/34 ; 1225, X E 5567/43. — Rime-

nam, 1201, L 28 H 6/154 ; 1208, X E 10256/7 ; 1211, X E 10256/11.

Germ. *Hriman* „van Hrimo” + *hamma-* m. „landtong uitspringend in overstromingsgebied”.

RIJN = Dt. Rhein = Fra. Rhin (stroom):: Rhenus, 52 a. C., kopieën 9^e-, Caesar, BG IV 3 ; 77, kopieën 9^e-, Plinius, Nat. hist. IV 15 ; ± 107, kop. 11^e, Tacitus, Hist. IV 12 ; ± 115, kop. 9^e, Tacitus, Ann. II 6. — δ ‘P̄γως, 18, kopieën 12^e-, Strabo, Geogr. IV 1, 1 ; ± 170, kopieën 13^e, Ptolemaeus II 11 ; ± 229, kop. 11^e, Cassius Dio, XXXIX 49. — RHENI (gen.), 4^e e., 27. Bericht R. G. K., n° 186. — [FL]VMINI RHE[NO] (dat.), 1^e-4^e, CIL XIII 7791. — Reni (gen.), 762 kop. ± 920, Tr 1709, 3 r° ; 842 kop. id., ib. 16 v°. — Reno (abl.), 753 kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 308. — Hreni (gen.), 769 kop. id., ed. ib. 312 ; 871, 2 kopieën : ± 920 en ± 1100, Tr 1709, 55 r° en 60 r°. — Hrenum (acc.), 777 kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 314 ; 790 kop. ± 920, Tr 1709, 31 v° ; 868 kop. ± 1103, ib. 92 v° ; 940, P L 9264/14. — Rin, 887 kop. ± 891, Ags. Chron., ed. Plummer, p. 80. — Renum (acc.), 988, Kb 1 A 24 ; 1^e helft 11^e, D W IX a 1 b, 10 r°.

IE. *Reinos*, met Kelt. evolutie > *Rēnos*, met Germ. evolutie > *Rīnaz*, bij IE. *rei* „vloeien”.

RIJNINGEN [Koten : Ut] :: Rininge, 1206, U SJ 661.

Germ. *Riningja-* n., collectief, „de aan de Rijn wonenden”. Ligt aan de Kromme Rijn.

RIJNLAND (streek aan de Rijn in Holland) :: Rinlandie (gen.), 1222, Hg B 86.

RIJNRODE [Loksbergen : Ha] : Renhrode, 1114 kop. midden 12^e, Gesta abb. Trudon., Ys 4, 16 r°.

Germ. *hraini-* „rein” + *ropa-* n. „gerooid bos”.

RIJNSBURG : Zh :: Rinasburg, 10^e kop.